

"Mijn paletten staan klaar"

we zoeken en dollen
hollen als gasten
op het net
overall waar we komen
is iets te beleven
te geven we denken
zo is het leven
rusten uit op gedachten
van anderen
springen met woorden
van letter naar letter
proeven emoties
spugen gal
schoppen en trappen
naar iedere bal
geen regels weerhouden
het spel van destructie
vluchten is remedie
als spelers benauwen
we maken
een horizon leeg
de ruimte was groot
de zon slechts een veeg
licht genereren we zelf
met weerkaatsend
succes van arbeid
door anderen
we denken te werken
maar herhalen onszelf
keer na keer
parasiteren dus weer
je hand doet
ons twijfelen
stopt het zinloos gedraaf
je wenkt en keert
ons binnenste buiten
zet ons terug
tegen spraak
toon ons keuze uit
warme structuren
verantwoording
zelf je leven te sturen
leer ons stapje
voor stapje
het zijn te beminnen
jij bent al buiten
wij zitten binnen
hebt alles gezien
het jatten knippen
scheren en buigen
het drinken en snuiven
glamour en macht
het heersen
zinloos genieten
misbruik van kracht
arrogantie van geld
gemis aan gezag
keer je af

kies voor essentie
van wonen in eenvoud
kies voor familie
voor vrienden
werken in stilte
samen lopen
eerst strompelen
steunen dan
lopende kreunen
de stapjes alleen
op de wereld
het groeien van vleugels
gefladder gedwarrel
de aanloop
de vlucht in vrijheid
vrij van de bodem
krachten trotserend
het wenden en keren
glijvlucht in rust
van de stilte
kilte van hogere sferen
kou die snijdend
je terughaalt als
lucht weer te ijl wordt
en je alleen bent
gestegen naar
oorden te hoog
voor de draagkracht
van zilveren vleugels
verkleumd vallend
spiralend naar hulp
schreeuwend om licht
in de val van duister
onverricht zaken
achter je latend
wetend dat dood
je inhalend zal kussen
je zacht zal doen rusten
in het hard van de grond
we vliegen met velen
ik hoor de geluiden
van stilte verdwijnen
gekraak en geruis
wieken van vleugels
de stroom is
er eventjes uit
een glijvlucht
in koude en
warmere sferen
een botsing van lucht
turbulentie is
niet te bezweren
de vlucht slaat
uiteen in geruchten
we laveren
waar eens onze richting
heel klaar was
verdwalen we nu
het licht is
ons richtpunt
het zicht wordt
al minder en
tegen een stroom
van vernieuwing

en snelheid verlaat
ons de kracht van
het kiezen in vrijheid
we landen en
stranden alleen
praten verstandig
maar huilen inpandig
ik vlieg met je mee
naar het licht
zonder zicht
ik ga nu terug
spin me weer in
zonder naam
zonder woning
wordt weer mezelf
als ultieme bekroning
voel weer mijn hart
en gevoel
kies een gezicht
zonder smoel
laat weer verstand
door onbewust zijn
verleiden
het goede te scheiden
door kwaad
te vermijden
mijn paletten
staan klaar
kleuren gescheiden
vormen en beelden
zijn nog bescheiden
ik schilder de streken
van liefde in tijd
verdwijnt als het kan
in de magie van morgen
ook in mijn dromen
zal jij blijven komen

wil melker
09/12/2008
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© december 2008, wil melker, BasicPublishing.nl